

Kvalfullt hjärta

Allena jag sitter i min boning
det är ruggigt och dystert
och kallt
och modlösa vålnader ropar
ur skrubbar och vrår överallt

se råttorna kilar över golvet
vad bryr de sig om
att jag finns
har inte ett vittne till övers
för mig ett enfaldigt kvinns

allena jag sitter här och ruvar
på min egen dumhet
och skam
och tänker på att jag har varit
så hänsynslöst obetänksam

du lämnade mig nu morse
för du vill inte mer
som du sa
du tyckte att nu får det räcka
och givetvis nickade jag

men saknaden river mig kära
du var ju min trygghet
mitt stöd
och ångern den svider i själen
så detta blir säkert min död

Bs-08

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodil Sandberg med Poeter.se id #1270 innehar upphovsrätten